

**AZ OHIO-I NEMZETI GÁRDA:
EGY SZÖVETSÉGES ÁLLAM HADI BERENDEZKEDÉSE – IV. RÉSZ**

**THE OHIO NATIONAL GUARD:
THE MILITARY ORGANIZATION OF A FEDERAL STATE – PART IV**

1861. április 15-én, miután a Sumter erőd a déliek tüzében elbukott, Lincoln elnök milíciáért szólította fel az országot. A következő négy év felhívásaira Ohio először önként jelentkezőkkel, később jelentkezési pénzzutalomozással, majd sorolással, túlteljesítette kvótáját. Az első felhívásra jelentkezők többletével – amit Ohio saját költségén tartott szolgálatban – az Unió részére Nyugat Virginiát megmentette. Később Ohio-t magát még két jelentős alkalommal fenyegette a háború. Az 1862-es „Cincinnati Ostrom”, valamint a 1863-as „Morgan Portyázás”. Ohio a fenyegetettségek hatására 1864-ben még külön, felajánlotta az újonnan szervezett Ohio Önkéntes Milíciáját 100-napos szövetséges szolgálatra. A háború végére a katonakorbeli férfilakosságának 67.6% teljesített hosszabb-rövidebb katonai szolgálatot.

After the fall of Fort Sumter, President Lincoln called upon the country for militia on April 15, 1861. Ohio exceeded its quota of the calls for the next four years, first with volunteers, then with bounty payment, as well as the draft. With the excess from the first call, which Ohio kept in service at its own expense, it preserved West Virginia for the Union. Ohio itself was threatened twice again by war: the 1862 „Siege of Cincinnati”, and the 1863 „Morgan Raid”. In addition, in 1864, is offered its newly organized Ohio Volunteer Militia for 100-Day federal service. By the end of the war, 67.6% of its male population of military age had performed military service for various lengths of time.

A POLGÁRHÁBORÚ

Legegyszerűbb szempontból vizsgálva, az Amerikai Polgárháború alapvető oka a rabszolgarendszerből eredt. A gyapotmagtalanító gép feltalálása után a déli államok anyagi alapja, a 19. század első felében, a kedvező éghajlat miatt, főleg a nagymértékű gyapottermelésre épült és melyet néger rabszolga munkaerővel végeztek. Ugyanakkor az északi „szabad”, részben iparosodó, államokban lassan terjedt az abolíciós (a rabszolgák felszabadítása) szellem.

A két fél közötti nézeteltérés főleg az unió nyugatra való terjeszkedésében, az új államoknak a szövetségbe való befogadásában nyilvánult meg. A déli telepések által betelepült államokban a rabszolgaság létezett, míg az északi települések „szabad” államok lettek. Évtizedeken keresztül ez a súrlódás úgy került kiegyenlítésre, hogy a szövetségbe mindig egy „rabszolga” és egy „szabad” állam párosával lett befogadva, ezzel biztosították a két fél közötti egyensúlyt.

Ennek ellenére az északi telepéseknek nagyobb érdekérvényesítési ereje volt, így a déli államok előtt a század közepe felé felvetődött a lehetőség, hogy előbb-utóbb kisebbségbe kerülnek a kongresszusban, és az abolíciósok hatalomrájutása esetén megtilthatják azt a rabszolgaságot, amire az anyagi életük építve volt. Egy ilyen fordulatot állami jogok megsértésének tekintették.

Ezt az éles ellentétet az 1860-as elnökválasztás hozta forráspontra. A déli államok Lincoln – az abolícionizmus zászlóvivőjének – megválasztása után, félve állami joguktól való megfosztástól, egymásután kiléptek a szövetségből. A két részre sza-

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2011.
4. évfolyam 3. szám

KOCSIS Sándor

kadt ország mindkét felében nagy harci lelkesedés kerekedett a lakosságban. Északon az Unió megőrzéséért szálltak harcba, délen pedig az állami jogok védelmére.

Ez a lobbanékony helyzet 1861. április 12-én kapott szikrát, mikor a déliek tűz alá vették a Charleston, Dél Carolina, kikötőben lévő Fort Sumter erődöt. Az erős tűz hatására az erőd 13-án kapitulált, és 14-én az északiak csapata hadi tiszteletadásal kivonult helyőrségből. Másnap 15-én, Lincoln elnök felszólította az országot egy 75 000 fős milícia felállítására, a törvények betartása és az inszurrekció elnyomására.¹ (A kis 16 402 fős tényleges hadsereg zöme szétszórta telepési határvidéki állomáshelyeken végzett indiánvédelmi szolgálatot, és emiatt nem jött számításba.)² Ezzel megkezdődött a napóleoni és az első világháború közötti 99 év, a világ legnagyobb, leghosszabb, és katonailag legjelentősebb háborúja.

Ohio-t az 1860-as népszámláláson megállapított 2 339 511 fős lakossága alapján, New York és Pennsylvania után az ország harmadik legnagyobb államának sorolták be.³ Katonaképes lakossága tekintetében (18 - 45 közötti férfiak) 459 534 fővel szintén a harmadik helyen állt.⁴ Területének 51 %-a művelt föld volt, és a felnőtt férfi lakosságának több mint fele földműveléssel foglalkozott.⁵ Ugyanakkor a nagyobb városai az ország iparvárosai közé tartoztak.⁶ Az Ohio folyó 701 km-es határvonala rabszolgaállamokat érintett, melyből e vidék lakosságának elődei nagyobb része származott.⁷

Ohio-ban egyre növekedett az abolícionista szellem, és példa értékű szerepet játszott a „földalatti vasút” rendszerben.⁸ Ohio tevékenysége során kialakult feszültség csökkentésére a kormánya igyekezett kiengesztelő szerepet játszani a déli rabszolgaállamokkal szemben.⁹ Ugyanakkor az Unió felbonthatatlan létezését vitathatatlan elvnek tekintette, és mikor Sumter-ra tüzet zúdított, a déli fél teljes lélekkel, erővel hadba vonult. Mire véget ért a háború, Ohio államban 310 654 embere teljesített hosszabb-rövidebb katonai szolgálatot,¹⁰ vagyis 67.6 %-a az 1860-as katonakorbeli férfi lakosságának és ez azt mutatja, hogy ez volt a legnagyobb részvételi százalék az északi oldalon.¹¹

1861. április 15. és 1864. december 19. között, több mint tízszer szólította fel Lincoln elnök az országot katonáért különböző időtartalmi szolgálatra. Az Ohio-ra háruló kvótákat, és a szolgáltatott katonák számát a következő 1. számú táblázat mutatja be.¹²

¹ The War of the Rebellion: A Compilation of the Official Records of the Union and Confederate Armies (közismerten Official Records vagy OR) Robert N. Scott editor. Series III, volume 1, serial 122, 67-68.

² ROTCM 145-20. American Military History 1607 - 1958. Headquarters Department of the Army. (1959), 192

³ Population of the United States in 1860, Eight Census. Joseph C.G. Kennedy. Government Printing Office. Washington DC. (1864), 371. (tovább 8. Népszámlálás)

⁴ 8. Népszámlálás, XVII

⁵ Reid, Whitlaw. OHIO IN THE WAR. Moore, Wiltach & Baldwin. New York (1866) volume I, 16. (tovább Reid)

⁶ Ibid.

⁷ Ibid. 17

⁸ A „Földalatti Vasút” rendszer abolícionistákból állt, kiknek több mint 3 000 „állomás” hálózata a déli államokból a megszökött rabszolgákat, a szövetséges 1850-es Menekült Rabszolga Törvényt megszegve, titokban csempészték/kalauzolták kézzől-kézre Kanadáig, ahol, mint az egész Angol birodalomban - 1832-óta megszűnt a rabszolgaság.

⁹ Reid, 21 - 21

¹⁰ Annual Report of the Adjutant General to the Governor of the State of Ohio for the year ending November 15, 1866. L.D. Myers & Bro. State Printers. Columbus (1867), 10-11. (tovább A.G.R. jelentett év, különböző állami nyomdászok)

¹¹ Harper, Robert S.. Handbook of the Civil War. Ohio Historical Society. Columbus (1961), 9 (tovább Harper)

¹² A.G.R 1866, 10-11

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2011.
4. évfolyam 3. szám

KOC SIS Sándor

Év	Kvóta	Katona
1861	77 518	96 475
1862	73 716	58 325
1863	-0-	2 736
1864	<u>155 088</u>	<u>153 120</u>
	306 322	310 654
Sorozási kiváltást fizetők	<u>6 479</u>	
		317 133

*Ohio Állam katonai személyi részvétele a Polgárháborúban
1. számú táblázat*

Ezt az embertömeget elsősorban önkéntes jelentkezőkből igyekezett az állam toborozni. Miután ez a forrás kimerült, 1862-ben katonai sorozást vezettek be, és az egyes elnöki felszólítások alapján minden megyének sorolási kvótát határoztak meg. A közhangulat ellenezte a katonasorozást, mert a megye vagy község szégyennek tekintette, ha nem tudta kvótáját önkéntesekkel betölteni, ezért ezt a szégyent elkerülendő, egyre nagyobb összegek ígéretével jelentkezési pénzjutalmat rendszeresítettek.¹³

Összesen 177 172 ember kapott pénzjutalmat (1862-ben kezdve 25 dollárt, ami 1865-ben már 100 dollárra emelkedet).¹⁴ Ezen kívül az 1861-ben 3-éves szolgálatra toborozott 84 116 fős 81 ezrednek a (becslés szerint 30 000) túlélő tagjai közül 20 708 újra önként jelentkezett szolgálatra, amelyért 100 dollár fejenkénti pénzjutalmat és 30-napos szabadságot kaptak.¹⁵ Meg kell jegyezni, hogy ezek a háború elején „hitből”, hazafias lelkesedésből jelentkeztek, és feltételezhető hogy a pénzjutalom csak mellékes szerepet játszott újbóli jelentkezésüknél.

A besorolt ember (amennyiben megfelelt fizikailag, és nem nyert más okból felmentést), ha nem kívánt szolgálni, „helyettes” küldhetett maga helyett, és ha a helyettes megfelelt, véglegesen „megúsza” a katonai szolgálatot, vagy „váltásdíjat” fizethetett, ami csak attól a sorozástól mentette fel. A háború végéig összesen csak 18 660 „színtiszta sorolt” katona szolgált és 6 479 fizetett váltás díjat.¹⁶

Összefoglalva, Ohio 10 811 fővel¹⁷ túlteljesítette háborús kvótáját, míg az ország két nagyobb állama New York és Pennsylvania, 61 189, illetve 53 360 fővel kevesebb katonát küldött, mint azt a kvótájukban meghatározták.¹⁸

1861 áprilisától a háború végéig Ohio, kezdve a 23. gyalog ezreddel (melyek 3-hónapos szolgálatuk után 3-évi szolgálatra jelentkeztek), a következő táblázatban összefoglalt szervezett erővel járult hozzá a háborúhoz.

¹³ Reid, 71

¹⁴ A.G.R. 1866, 9

¹⁵ Ibid.; Reid, 174

¹⁶ A.G.R. 1866, 10

¹⁷ Ibid.

¹⁸ Reid. Volume II, 4

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2011.
4. évfolyam 3. szám

KOCSIS Sándor

Szám	Fegyvernem	Szolgálat tartalma
117	Gyalogos ezred	3 év
27	Gyalogos ezred	1 év
2	Gyalogos ezred	6 hónap
42	Gyalogos ezred	100 nap
3	Gyalogos ezred	3 hónap
191	Gyalog ezred összesen	
13	Lovas ezred	3 év
2	Nehéz Tüzér ezred	3 év
1	Könnyű Tüzér ezred	3 év
26	Önálló Tüzér Üteg	3 év

*Ohio Állami egységek részvétele a Polgárháborúban
2. számú táblázat*

E rendszeren kívüli több egység is létezett hosszabb-rövidebb szolgálati idő kötelezettséggel, illetve kisebb-nagyobb erővel. Többek között 4 mesterlövész század, 16 gyalogoszázad, 2 lovas zászlóalj és 6 önálló lovas század. Ezen kívül a 127-ik gyalogezred (mely feketékből lett toborozva), valamint az 5. „Színes” Egyesült Államok Gyalogsági ezred szolgált.¹⁹

A háború kitörésekor az Ohio-i milíciának csak nevesített szervezetei léteztek. Kevesebb, mint egy tucat önkéntes gyalogos század és 7 vagy 8 (1 löveges) tüzér század volt hadműveletre képes.²⁰ Azonban amikor megérkezett Lincoln elnök felhívási távirata 15-én, késő délután, pillanatok alatt hadba rendezte magát az állam. Az egyéni önkéntes századok már április 16-án kezdtek beérkezni Columbus-ba, az állam egyik kijelölt gyülekező helyére. Itt a szövetséges mustráló tisztek befogadhatták a szövetséges szolgálatban úgy a létező „régit”, mint a városok és megyék lakosságából a háborús lelkesedésükből fakadóan azonnal szervezett alakulatokat. Az első húsz alakulatból többnyire felszerelés, fegyverzet nélkül, részben különböző magán egyenruhákban megszervezték az 1. és a 2. Ohio Gyalogezredet, majd 19-én (60 órán belül) bevagonírozták és hajnal 03,00-kor vasúton útnak indították őket Washington D.C-be.²¹

Napok alatt feltöltötték az Ohio-i 13 ezredre szóló kvótát, és az államgyűlés április 20-án, saját állami költségén, ezen felül az állam védelme szempontjából (tekintve a 701 km-es rabszolgáállamokkal lévő határát) további tíz ezredet állított fel.²²

Ez a határ aggodalmat okozott Ohio-nak, mert annak ellenére, hogy Kentucky nem lépett ki az Unióból²³, a lakosságának jelentős része déli beállítottságú volt, és várható volt egy helybeli déli hadművelet támogatása.

¹⁹ Reid. Volume II, 1, 915-940.

²⁰ A.G.R. 1861, 5

²¹ Ibid. 176

²² Ibid. 6

²³ Kentuckyban, úgy az uniós, mint a kilépési szelem erős volt, és a kormányzó valamint államgyűlése nem egyeztek meg a kilépési kérdésen; így „mulasztásból” Kentucky az Unióba maradt. Bár „semlegességet” jelentett ki, de geo stratégiai helyzete miatt már szeptember elején mindkét fél áthatolt területén.

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2011.
4. évfolyam 3. szám

KOCSIS Sándor

Még ettől is sokkal aggasztóbb volt a Virginia határ helyzete. Virginia északi csúcsa földrajzilag csaknem kettéválasztotta az uniót Ohio és Pennsylvania közt, és a Chesapeake öböltől valamint Baltimore-ból nyugatra vezető fővasútvonalakat keresztelték.²⁴ Ellensúlyként, a kedvező tényező az volt, hogy Virginia „nyugati”, azaz az Appalache hegyvidéki, és attól nyugatra fekvő, megyék lakossága erős Unió parti volt. Amikor a Virginiai konvenció április 17-én az unióból való kilépésre szavazott, a nyugati megyék 46 képviselője közül 37 ellene szavazott. Sőt a május 23-i ratifikálási népszavazásnál e megyék lakosságának 90% a kilépés ellen szavazott.²⁵

Május 20-án távirati értesítést kapott Dennison az Ohio állam kormányzója, hogy a déli csapatok behatoltak Virginia nyugati részére. Virginia erős biztatására az Ohio-i állami költségen fenntartott 10 ezred közül, hat gyalogos ezred (és több tüzér üteg) május 27-i kezdettel, több helyen átkeltek az Ohio folyón nyugat Virginiába. Egy-egy ezred a két fő vasútvonalon (Baltimore & Ohio, és Chesapeake & Ohio) előrenyomult a déli állások irányában és a két vonal elágazásánál Phillipi-nél, meglepetést kihasználva találkozó ütközetben június 3-án megfutamították a déli erőket – az ütközet „Phillipi-i futóverseny” név alatt szerepel az Egyesült Államok hadtörténetében – és ezzel biztosították a kelet-nyugati vasútvonalakat.²⁶

Így Ohio, önálló katonai erőfeszítésével lehetővé tette West Virginiának az Unió számára való „megmentését”, ugyanis ez a terület, mint tagállam 1863-ban be lett fogadva az unióba. A West Virginiai hadjárat katonai következménye az lett, hogy a kialakuló frontvonal (stratégiai jelentéktelen portyázás kivételével) az Ohio folyótól egészen az Appalache hegyvidék keleti lejtőjére lett visszaszorítva.

Ohio-t még háromszor közvetlenül „érintette” a háború.

1862 augusztusában, a déli Kirby Smith tábornok 12 000 fős hadsereggel Tennesseeből váratlanul behatolt Kentuckyba, és 29-én Richmond, Kentuckynál megfutamította a helybeli északi hadsereget, mely az Ohio folyón lévő Louisville felé húzódott vissza. Smith 6 000 embert indított Cincinnati (akkor az Egyesült Államok harmadik legnagyobb városa) ellen.

Miután 30-án befutott a Richmond-i vereség híre, mind a lakosság, mind a városi hatóságok körében nagy lett a megrendülés. A helyzetre reagálva az éppen Cincinnati-ban szolgáló Lew Wallace vezérőrnagyot²⁷ kinevezték a védelmi erők katonai parancsnokává, aki szeptember 2-án hajnal 2 órakor hadiállapotot hirdetett ki az újságokon keresztül. Megszervezte a város védelmét, minden üzleti tevékenységet betiltott, a lakosságot vagy a védelmi századokba szervezte be, vagy védelmi föld-sáncok építésére osztotta be.

Közben Ohio kormányzója Todd felszólította az állam lakosságát, hogy az ország védelmére minden felfegyverzett polgár gyülekezzen Cincinnati-ban és elrendelte, hogy a vasúttársaságok állami költségen szállítsák oda a szolgálatra jelentkezőket. Ezresével tódultak az önkéntesek Cincinnati-ba, majd besorozás után átkeltek az Ohio folyón a védőállásokat elfoglalni. Házi szövésű öltözetben, vadászpuskával, lőportülok és szarvasbőr puskagolyó táskával készen álltak szembeszállni az ellenséggel. Ugyanakkor Kirby tábornoknak nem volt sem parancsa, sem szándéka magát Cincinnati-t megtámadni, hanem csak előtte erőt demonstrálni, 12-én kiderült, hogy észrevétlenül elvonult Cincinnati alól.²⁸

Kentucky ellenállás nélkül engedte át a harcolókat, és így már kora 1862-ben, Grant vezérőrnagy Fort Donelson-i hadjárata sikerének következtében, délebbre húzódott tőle az általános „nyugati” frontvonal.

²⁴ Maryland, habár rabszolgáállam, melynek Baltimore kikötőváros a legnagyobb városa, nem lépett ki az Unióból.

²⁵ Wikipedia.org/wiki/west_virginia.

²⁶ Reid, 48 - 51

²⁷ Aki később a Ben Hur című regényt írta.

²⁸ Reid, 89 - 96

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2011.
4. évfolyam 3. szám

KOCSIS Sándor

Fizetés nélkül, éppen csak élelemmel ellátva, ezeket a „Mókus Vadászokat” az Államgyűlés obsitigazolvánnyal jutalmazta. A fellelhető adatok szerint Ohio 88 megyéje közül a felsorolt 65-ből, 19 766 jelentkezőt mutattak ki.²⁹ Feltételezhető, hogy ez a létszám lényegesen több is volt.³⁰

Ez az esemény „Cincinnati Ostrom” néven vált ismerté és ez volt Ohio területének első „inváziója”. A továbbiakban szeptember 3-án, a déli Albert Jenkins dandártábornok 350 fős lovassal átkelt az Ohio folyón és 310 km-re Cincinnati fölött, egy napig portyázott a környéken, és másnap 25 rabolt lóval visszatért a folyó túloldalára.³¹

1863 nyarán, egyidejűleg a döntő északi Gettysburg-i, illetve Vicksburg-i győzelmekkel történt a Polgárháború legmerészebb, leglátványosabb lovassági portyázó rajtaütése. John Hunt Morgan déli lovassági vezérőrnagy 2 400 lovassal Tennesseeből betört Kentuckyba. Száguldozó lovassága szélviharként szétverte az ottani északi erőket és öt nap múlva elérte az Ohio folyót. Az előjárója parancsát megszegve július 8-án átkelt a folyón Indiannába, és keletnek fordult. Rémület és pánik uralkodott úgy Indianában, mint Ohióban. Rémhírterjesztéssel és száguldozó egységei többirányú demonstrációja miatt az egész állam valamennyi városa és települése a minden pillanatban való megjelenését várta. Ellen tevékenységként a helybeli milícia mindenütt felsorakozott.

Közben Morgan 13-án éjjel három kilométerre Cincinnati városhatárától átlépte az Ohioi határt és az üldöző északi lovasság elől kelet felé vette az irányt. Gyors mozgással (több mint 145 km 35 óra alatt)³² Morgan folytatta portyáját kelet felé, megcélozva a Bluffington szigeti gázlót. Rémhírterjesztéssel folyamatosan megzavarta az előtte lévő erőket, gyors lovaglással üldözőit messzire hagyta. Kimerült lovait helybeli rekvirálással cserélte fel. A lakosság igyekezett előle az értéktárgyait, lovaikat elrejtetni.

Azonban a végén elhagyta szerencsecsillaga, mert amikor 18-án alkonyatkor elérte a gázlót, amit már hónapokkal előbb titokban felderítettek, meglepetésére 200-300 fős helybeli milícia gyalogság földsánc mögül őrizte azt. Óvatosságból elhagytotta az ismeretlen területen az éjjeli támadást, megvárta a reggelt. Addigra a milícia már elhagyta védő állásokat, azonban a több mint 3 000 üldöző lovasból álló csapat utolérte és a folyón megjelentek az északi erők ágyúnaszádjai is. Éles ütközet után, Morgan 1 200 emberrel kivágta magát a csapdából, és észak-kelet irányba menekült. 35 kilométerrel feljebb egy másik gázlón 300 emberének sikerült lovaikkal átúszni a déli partra mielőtt ott is megjelentek volna az ágyúnaszádok (Morgan maga a folyó közepéről visszafordult az Ohio-i parton rekedt csapataihoz).

Ettől kezdve egyre csökkenő csapata észak-kelet irányban menekült azzal a szándékkal, hogy gázlót találjon, melyen keresztül a West Virginiai déli partra menekülhetnek. Végül, július 26-án, West Virginiától már teljesen északra, 336 fős csapatmaradványával fogságba esett.³³

A felindult közhangulat miatt – a „rablóbanda” ellen – Morgant és tisztjeit az Állami Fegyházba zárták, ahonnan november 27-én hat tisztje társaságában megszökött és később az egyik emberével sikerült elérnie a saját csapatai vonalát.

Morgan támadására reagálva az Ohio-i milícia (mely csak napokkal a támadások előtt kezdte szervezését) 49 357 fővel 587 századot mozgósított.³⁴ Habár a támadás kezdetben felborította a szervezést, utána annál nagyobb lendülettel folytatódott.

²⁹ A.G.R. 1863, 78

³⁰ Az egyik a felsorolt megyéken kívülinek, egy falusi temető irodájából elhagyott irattár fióka mögé leesve, az író talált egy ilyen eredeti obsitot. Ha a 65 felsorolt megyének az aránya kivetődik a teljes 88 megyére, becslés szerint több mint 25 000 ember lépet fegyverben.

³¹ Harper, 22 - 23

³² Reid, 141

³³ Ibid. 134 - 148; Harper, 27 - 32

³⁴ A.G.R. 1863, 82

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2011.
4. évfolyam 3. szám

KOCSIS Sándor

A „Cincinnati Ostrom” és a „Mókus Vadászok” tevékenysége kihangsúlyozták Ohio védtelen helyzetét, és a kormányzó ajánlatára az államgyűlés indokoltnak tartotta meghozni az 1863. április 14-i Milícia törvényt, amely teljesen újjászervezte a milíciát. Ennek a törvénynek két fő célja volt. Újra éleszteni a régi, a teljes férfi lakosság besorolási rendszerét, továbbá ebből a forrásból megteremteni egy olyan önkéntes erőt – név szerint az „Ohio-i Önkéntes Milíciát” – mely felfegyverezve, egyenruhával ellátva az azonnali szolgálatra készen legyen.³⁵

Az ebből eredő szervezésére előírta, hogy a kormányzót felhatalmazza a szükséges önkéntes gyalogos, tüzér, vagy lovas század felállítására³⁶. A katonák igénybevételét öt éves szolgálatban határozta meg³⁷, továbbá előírt részükre évente három mustrálást³⁸. Meghatározott egységenként éves összeget a működési költségekre³⁹. Előírta a kormány költségére történő felfegyverzését⁴⁰.

A törvény legjelentősebb részei a milícia kiképzésével foglalkoztak. A tisztek és tiszthelyettesek részére előírt évi (maximum) nyolcnapos kiképzőtábor, melynek utolsó két napján az önkéntes egységek teljes létszámának kötelessége volt részt venni.⁴¹ A táborok felszereléssel és étellemezzel való ellátásának felelősségét az állam kötelességeként rendelte el.⁴²

Annak ellenére, hogy Morgan hirtelen támadása felborította a milícia megszervezésének ütemét, mégis 1863 év végére az önkéntes állomány 43 930 tagja közül 33 994-en esküdtek fel. Közülük 31 953 főt egyenruhával láttak el és 32 135 fő vett részt a kiképzőtáborokban.⁴³ A teljes milíciából a tiszti/tiszthelyettesi első hat nap felkészítésében 17 605 fő, míg a teljes egységi utolsó két napban összesen 52 505 fő vett részt.⁴⁴

1864. március 31-én az Államgyűlés új milícia törvényt fogadott el, melyben az 1863. április 14-i törvény szerint szervezett önkéntes egységeknek a „Nemzeti Gárda” elnevezést adta, és felhatalmazta a kormányzót a tagok szolgálatba való berendelésére, olyan időszakra, amelyet a felkészülés érdekében helyesnek tart.⁴⁵ Továbbá évenkénti öt felvonulást⁴⁶ rendelt el és (az előző hatnapos tiszti/tiszthelyettesi, plusz még kétnapi teljes létszámú kiképzés helyett) hatnapos kiképzőtábort írt elő.⁴⁷ Ezt a felhatalmazást, (akkor már) Brough kormányzó hamarosan igénybe vette.

Előrelátható volt, hogy Grant altábornagynak az 1864-es hadjáratához minél nagyobb katonai erőt kellett terveznie. Ugyanakkor lényeges volt, hogy a már harcedzett létszámot igénybe vette a Washington-i védőerődök, valamint a vasútvonalak őrzésére. Brough kormányzó indítványozására Ohio, Indiana, Illinois, Wisconsin, és Iowa kormányzói Washingtonban tanácskoztak és április 21-én 100-napi szolgálatra 105 000 fős gyalogságot (melyből Ohio 30 000 főt vállalt) ajánlottak fel Lincoln elnöknek. Ezeket az erőket a védelmi feladatokat ellátó egységek kiváltására vették igénybe azért, hogy a felszabaduló harcedzett állományt Grant tábornok rendelkezésére bocsáthassák.⁴⁸

³⁵ Reid, 131

³⁶ Acts of the State of Ohio, An Act to provide for organizing and disciplining the militia, April 14, 1863, §14 (tovább O.M.L., havi dátum)

³⁷ Ibid. §21

³⁸ Ibid. §28

³⁹ Ibid. §34

⁴⁰ Ibid. §62

⁴¹ Ibid. §67

⁴² Ibid §65 & 69

⁴³ A.G.R. 1863, 142

⁴⁴ Ibid. 91

⁴⁵ O.M.L., March 31, 1864, §10

⁴⁶ Ibid. §40 & 41

⁴⁷ Ibid. § 69

⁴⁸ Reid, 209 - 210; A.G.R. 1864, 19

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2011.
4. évfolyam 3. szám

KOCSIS Sándor

Április 23-án Lincoln elfogadta a felajánlott erőt⁴⁹ és még azon az estén Brough kormányzó táviratilag értesítette róla Ohio Adjutant General-ját.⁵⁰ Hétfőn, április 25-én Ohio újságaiban megjelent a 12. számú Általános Parancs, amely május 2. délutáni 4 órai gyülekezési időponttal behívta az Ohio-i Nemzeti Gárdát 100 napos szolgálatra.⁵¹

Május 2-án több kedvezőtlen körülmény ellenére (hideg esős nap, a vetés szezon közepette, a tudat, hogy a nemzeti gárda tagjainak nem volt felmentése az általános katonai besorolásból) este fél nyolcig már több mint 38 000 fő jelentkezett.⁵² A bevonulókat azonnal ezredekbe szervezték és Brough kormányzó május 10-én táviratilag értesítette Stanton Hadügyminisztert a bevonult többlet állományról. Stanton május 12-i válaszában elfogadta az összes jelentkezőt, akiket Ohio felajánlott.⁵³

Az első ezred már május 5-én szolgálatra indult és 16-ra 41 ezred és egy hét századból álló zászlóalj - összesen 35 982 fő - lépett szövetséges szolgálataiba.⁵⁴ Az egész Ohio Nemzeti Gárdából csak egyetlen század tagadta meg a behívási parancsot és az 1864. május 26-i 314-es Külön Parancsban elbocsátásra kerültek az állam szolgálatából.⁵⁵ Az Ohio Nemzeti Gárda ezredei május és szeptember között az Ohio folyótól az Atlanti óceánig védték a Baltimore & Ohio vasutat, és Washington erődjeiben védeleml feladatokat láttak el. Több esetben kisebb ütközetekben is részt vettek.⁵⁶

Végül 1865 tavaszán véget ért a háború (az Ohio Adjutant General 1865-ös évi jelentésének legeslegesítő szavai a „Vége a Háborúnak” diadal szavak). A különböző déli hadseregek, kezdve Lee tábornokkal Virginiában és befejezve a Mississippi folyón túli elszakadt maradványokkal április 7. és május 26. közt megadták magukat. Az utolsó Ohio-i ezred, a 197. Gyalogezred április 25-én indult a „harcmezőre”.⁵⁷

Az év végére a több mint 200 (minden fegyvernemet beleszámolva) ezredből már csak összesen hat maradt szolgálatban. Három gyalogezred (a 25., az 56. és a 187.) a déli államok megszállási területein szolgált. Két gyalogezred (a 48. és a 77.) a Texasi határon állomásozott (ahol a franciák Mexikói beavatkozása révén Habsburg Maximiliánt a császári trónszékére helyezték, amely beavatkozás megfélemlítés céllal történt, ahol Sheridan vezérőrnagy, az északiak legerélyesebb lovassági vezére, 50 000 fős hadserege felvonult közvetlenül a háború vége után), és a 11. lovasezred mely 1866 júliusáig Kansastól Oregonig az indián határt védte.⁵⁸

Kulcsszavak: Amerikai nemzeti gárda, haderő-szervezés, Ohio, amerikai polgárháború

Keywords: US national Guard, military organization, Ohio, US Civil War.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Harper, Robert S. Handbook of the Civil War. Ohio Historical Society. Columbus (1961)
- Headquarters Department of the Army. ROTCM 145-20. American Military History. (1959)

⁴⁹ A.G.R. 1864, 19

⁵⁰ Lásd a cikksorozat II. részében lévő magyarázatot az Adjutant General szerepéről.

⁵¹ A.G.R. 1865, 20

⁵² Ibid. Pg 25

⁵³ Ibid. Pg 30

⁵⁴ Ibid.

⁵⁵ Ibid. Pg 32

⁵⁶ Reid, 219

⁵⁷ A.G.R. 1865, 24

⁵⁸ Reed. Volume II, 7 -11, 181, 298, 339, 448, 731, 821

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2011.
4. évfolyam 3. szám

KOC SIS Sándor

- Kennedy, Joseph C. G. Population of the United States in 1860, Eight Census. Government Printing Office. Washington DC. (1864)
- Reid, Whitlaw. OHIO IN THE WAR. Moore, Wilstach & Baldwin. New York (1866)
- Scott, Robert N. (szerk.) The War of the Rebellion: A Compilation of the Official Records of the Union and Confederate Armies. Series III, Volume 1, Serial 122. United States War Department. Government Printing Office. Washington DC (1899)
- Acts of the State of Ohio. (Az Ohio Államgyűlés üléseit évkönyveinek köteteibe örökítette meg ahol lejegyzték a meghozott általános hatású törvényeket, valamint elhatározásait, amelyek a tartalomjegyzékekben Militia, Ohio Militia, majd később National Guard, Mint Ohio National Guard alatt vannak felsorolva; és amelyek O.M.L.-ként vannak lábjegyezve:
 - O.M.L. April 14, 1863
 - O.M.L. March 31, 1864
- Annual Report of the Adjutant General to the Governor of the State of Ohio for the year ending (egyres költségvetési évek zárónapja). State Printers; mik A.G.R.-ként vannak lábjegyezve.
 - A.G.R. 1861 (1862)
 - A.G.R. 1863 (1864)
 - A.G.R. 1864 (1865)
 - A.G.R. 1865 (1866)
 - A.G.R. 1866 (1867)
- Wikipedia.org/wiki/west_virginia.